

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1550/07
22.11.2007. godina
Beograd**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici iz radnog odnosa tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tuženog \VV", radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Jagodini Gž.1.br.331/07 od 05.07.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Jagodini Gž.1.br.331/07 od 05.07.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Jagodini 2 P-401/06 od 14.5.2007. godine, odbačena je kao neblagovremena tužba tužioca u delu u kome je tražio da se utvrdi da je bio u radnom odnosu kod tuženog u periodu od 10.05.2004. godine do 10.9.2004. godine.

Rešenjem Okružnog suda u Jagodini Gž.1.br.331/07 od 5.7.2007. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđeno rešenje Opštinskog suda u Jagodini 2 P.br.401/06 od 14.5.2007. godine.

Protiv pravnosnažnog drugostepenog rešenja tužilac je blagovremeno izjavio reviziju, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 399. u vezi člana 412. stav 1. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda iz tačke 12. citiranog člana jer je pobijano rešenje jasno i neprotivurečno, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, a utvrđene činjenice nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima.

Prema stanju u spisima tužbom podnetom sudu 14.9.2006. godine, tužilac je tražio da se utvrdi da je bio u radnom odnosu kod tuženog u periodu od 10.5.2004. do 10.9.2004. godine, da se tuženi obaveže da izvrši prijavu radnog odnosa za navedeni period i da mu upiše staž u radnu knjižicu. Dalje je tražio da se tuženi obaveže da mu isplati neisplaćene zarade za navedeni period i da mu uplati pripadajuće doprinose. Tužiocu je radna knjižica dostavljena dana 15.5.2004. godine, pa je sa tim danom saznao za povredu svojih prava.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo zaključivši da je tužba tužioca u delu kojim je tražio da se utvrdi da je bio u radnom odnosu kod tuženoga u periodu od 10.5.2004. do 10.9.2004. godine, neblagovremena.

Članom 122. stav 1 i 2. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.70/01 i 73/01), propisana je da se protiv odluke kojom je povređeno pravo zaposlenog ili kada je zaposleni saznao za povredu prava, zaposleni može da pokrene spor pred nadležnim sudom u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke, odnosno saznanja za povredu prava. U konkretnom slučaju tužilac je za povredu svog prava saznao danom vraćanja radne knjižice 15.5.2004. godine, pa kako je tužbu sudu podneo dana 14.9.2006. godine, po proteku zakonskog roka od 15 dana, pravilno su nižestepeni sudovi na osnovu člana 279. stav 2. ZPP, tužbu tužioca u tom delu odbacili kao neblagovremenu.

Isticanje tužioca u reviziji da njemu nije uručena nikakva pismena odluka o povredi prava u odnosu na koju bi mogao da se računa rok iz člana 122. Zakona o radu, nisu osnovani. Stoga što je tužilac za povredu svog prava saznao kada mu je tuženi vratio radnu knjižicu 4.5.2004. godine i na taj način manifestovao ovu povredu, koja u smislu citirane zakonske odredbe ne mora biti formalizovana.

Kako se ni ostalim navodima revizije ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost osporenih rešenja, Vrhovni sud je u smislu člana 405. stav 1. u vezi člana 412. ZPP-a, odlučio kao u izreci rešenja.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Impraviteli pisarnice

Mirjana Vojvodić

MZ